

तन्मन्त्र VS. 5, 5. TS. 4, 2, 10, 2.

तन्मन्त्र m. = तन्मन्त्र Sohn; s. अत्रि°.

तन्मन्त्र (तन् + 1. भू) abnehmen, geringer werden: तन्मन्त्रशोक KATHĀS. 66, 144. 73, 72.

तन्मन्त्र (so zu lesen) 1) Z. 3 lies वागोश°. In den Stellen aus Bṛāg. P. (vgl. insbes. 6, 3, 13) bedeutet das Wort einen langen Strick, an den die Kühe einzeln mittelst anderer kürzerer Stricke angebunden werden.

तन्मन्त्र (त° + चर) adj. in der Reihe gehend TBr. 3, 2, 2, 5.

तन्मन्त्र 1) यादृशास्तत्तव: कामं तादृशो जायते पटः KATHĀS. 78, 130. पुष्कर-
नालस्य (vgl. Z. 21. fg.) Faser Ind. St. 8, 436.

तन्मन्त्र (von तन्मन्त्र) n. das Fadensein, das Bestehen aus Fäden SARVADARĢANAS. 119, 14.

तन्मन्त्र 1) d) PANĀV. Br. 23, 19, 1. Z. 13 lies लोकतन्त्र. — e) अन्तःकरण-
स्य बहिरिन्द्रियतन्त्रेण weil der innere Sinn von den äusseren Sinnes-
organen abhängig ist SARVADARĢANAS. 4, 15. — g) तन्त्रेषु SARVADARĢANAS.
169, 22. Beschwörungsformel: विना ज्ञानेन मन्त्रेण तन्त्रेण विनयेन च। व-
ञ्चयति नरं नार्यः Spr. 2819. — l) पराजिता: फल्गुतन्त्रैर्यजुभिः कृष्णपालितैः
Bṛāg. P. 10, 34, 15. — 2) c) KATHĀS. 106, 25. इमास्तन्त्राः सुमधुराः R. 7, 93,
13. °लपसमापुक्त 74, 15.

तन्मन्त्र HALL 198.

तन्मन्त्रिका f. ein Collectivname für die 4 ersten Bücher des Tantra-
vārttika und auch = तन्त्रवार्त्तिक HALL 170.

तन्त्रप्रकाश m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 283, a, 32.

तन्त्रमन्त्रप्रकाश m. desgl. ebend. 104, a, 12. — Vgl. मन्त्रतन्त्रप्रकाश.

तन्त्र 2) दैवतन्त्र so v. a. vom Schicksal abhängig Bṛāg. P. 11, 18, 33.
Z. 3 die ed. Bomb. des MBh. liest 3, 303 richtig अतन्त्रिताः.

तन्त्र n. Titel verschiedener Werke HALL 170. 180. 183. 193.

तन्त्राज्ञक Titel eines medic. Werkes des Ġābāla Verz. d. Oxf. H. 22, a, 8.

तन्त्रवार्त्तिक n. Titel eines Werkes HALL 170. fg. — Vgl. मीमांसा°.

तन्त्रमन्त्र m. desgl. HALL 197.

तन्त्रसार Titel verschiedener Werke; vgl. noch Verz. d. Oxf. H. 108, b,
23. 238, b, 35. HALL 93. 193.

तन्त्रालोक m. Titel eines Werkes HALL 198.

तन्त्र 2) die ed. Bomb. richtig व्यपेततन्त्रिर्धर्मात्मा.

तन्त्रित, die ed. Bomb. des MBh. überall अतन्त्रित; das richtige तन्त्रित

s. u. तन्त्रप.

तन्त्रिता, MBh. 12, 7958 und 4997 ed. Bomb. richtig स्वप्रतन्त्रिता und
आगततन्त्रिता.

तन्त्रिभाण्ड (त° Saite + भा°) n. die indische Laute (वीणा) SĀH. D. 503.

तन्त्रोत्तर n. v. l. für मतोत्तर Verz. d. Oxf. H. 109, a, 38.

तन्त्रय, यदा भारं तन्त्रयते स भर्तुम् TAITT. Ār. 3, 14, 1. 9.

तन्त्राविर्न् adj. so v. a. तन्त्रालु TAITT. Ār. 4, 7, 18.

तन्त्रि, अतन्त्रि: (ed. Bomb. des MBh. अतन्त्रि von अतन्त्रिन्) Spr. 3843.

तन्त्रिक m. Bez. einer Art von Fieber Verz. d. Oxf. H. 319, a, 6. b, No. 738.

तन्त्रित = मूठ H. an. 2, 130. st. dessen तन्त्रित MED. 4h. 3.

तन्मय ganz in ihm (Ġiva) aufgehend, nur an ihn denkend KATHĀS.
53, 125. im Absoluten aufgehend WEBER, RĀMAT. Up. 290. fg.

तन्मयीभाव (von तन्मय + 1. भू. m. das Aufgehen darin SĀH. D. 116, 19.

तन्मात्र 1) a) °खण्डिते तस्मिन्त्रते nur in ganz geringem Maasse, ganz
unbedeutend KATHĀS. 63, 60.

तन्मात्रिक Bṛāg. P. 11, 24, 8. = शब्ददितन्मात्रकारण Schol.

तन्मानिन् s. u. मानिन् 1) d).

1. तप 2) यो मूर्धानं तपते त्वाया wer um deinetwillen sich den Kopf
heiss werden lässt RV. 4, 2, 6. Z. 9 वक्रौ तप्यति तत्पयः verbrennt; vgl.
Spr. 789. pass. geglüht —, geläutert werden: तप्यमानः पुरुषः (die Seele)
SARVADARĢANAS. 153, 10. — 6) pass. a) Reue empfinden Spr. 2364. — b)
तेपाये परमं तपः Bṛāg. P. 10, 3, 33.

— अग्नि 1) Z. 2 lies 4, 4, 3 st. 4, 1, 3. — 2) lies मास्याभिताप्सीत्.

— उद् 1) यथा रूक्म उत्तैता भायात् geglüht TBr. 3, 11, 2, 3. — caus.
मदनोत्तापिता erhitzt, erregt SĀH. D. 506.

— उप 3) यद्यश्चमुपतपद्भिरेत् wenn ein Pferd von Krankheit befallen
wird TBr. 3, 9, 17, 1. — 4) a) Spr. 3456.

— परि 1) ausgeglüht —, geläutert werden SARVADARĢANAS. 154, 19.

— प्र 5) उपवासैः प्रतप्तानां दीर्घं सुखमनन्तकम् Spr. 5176. — caus. s.
प्रतापित.

— प्रति 2) TBr. Comm. 2, 378, 11. Ἀσπ. Ḳa. 3, 10, 5.

तप 2) c) Spr. 5153. — f) parox. = तपस् 4) TS. 4, 4, 14, 1.

तपन 2) g) vgl. मक्ता°. — 4) क्षीणीनाथ तव प्रतापतपनैः संतापितः क्षी-
रधिः Gluth Spr. 3939.

तपश्चरण SARVADARĢANAS. 156, 22.

तपस्विन् 1) a) सद्यो रुस्तयोस्तपस्वित्रः schlimmer daran TS. 5, 3,
2, 4. Z. 4 lies 79, 11 st. 76, 11.

तपागच्छनायक m. Bein. Somasundara's Verz. d. Oxf. H. 379, a,
No. 390; vgl. गच्छ 4).

तपात्यय geradezu Regenzeit; vgl. noch HALĀS. 1, 116.

तपिष्ठ Sp. 248, Z. 1 lies 3, 30, 16 st. 3, 3, 16.

तपोधन 2) a) N. pr. eines Muni KATHĀS. 117, 125.

तपोऽर्थीय (von तपस् + अर्थ) adj. zur Askese bestimmt MBh. 11, 760.

तप्तबालुक (richtiger °बालुक), f. आ pl. heisser Sand KATHĀS. 72, 105.

तप्तमुद्रा f. bei den Vaishṇava Bez. eines best. auf den Körper auf-
getragenen Zeichens ÇKDR.

तप्तादकस्वामिन् m. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 348, a, 4 v. u.

तप्य was geglüht —, geläutert werden muss SARVADARĢANAS. 154, 19.
153, 1.

तवारिमाण Tabaristan Verz. d. Oxf. H. 338, b, 39. — Vgl. तवारिमाण,
तावरिमाण.

तविरमाण N. pr. einer Oertlichkeit ebend. 340, a, 8.

तम् kein Lebenszeichen von sich geben, sich nicht rühren, von zwei
Schmollenden Spr. 530.

— अथ, अथस्तात् ohnmächtig TS. 5, 6, 2, 2.

— नि, नितान्त TAITT. Prāt. 16, 23. नितान्तम् ganz und gar, durchaus
RĀGA-TAR. 1, 310.

तमङ्ग m. = तमङ्गक HALĀS. 2, 139.

तमस् 2) Rāhu VARĀH. Brh. 2, 3. Ind. St. 10, 175. — 3) नास्ति शोक-
समं तमः Spr. 3024. — Vgl. मक्ता°.

तमस्वत्, f. तमस्वरी TS. 2, 4, 2, 2.